

Sygn. akt I C 1366/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2016 r.

Sąd Rejonowy w Sochaczewie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Pszeniczna

Protokolant: sekr. sąd. Damian Piątek

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r. w S.

na rozprawie

sprawy z powództwa **Miasta S. W. – Zarządu (...)** w W.

przeciwko **K. W. reprezentowanej przez kuratora procesowego R. W.**

o zapłatę kwoty 270,40 zł

I. zasądza od pozwanej K. W. na rzecz powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) w W. kwotę 270,40 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt złotych i czterdzieści groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia zapłaty;

II. przyznaje kuratorowi procesowemu R. W. wynagrodzenie za podjęte w sprawie czynności w kwocie 60,00 zł (słownie: sześćdziesiąt złotych) i nakazuje wypłacić je w całości z zaliczki zaksięgowanej pod poz. (...);

III. zasądza od pozwanej K. W. na rzecz powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) w W. kwotę 90,00 zł (słownie: dziewięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Agnieszka Pszeniczna

Sygn. akt I C 1366/14

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Sochaczewie

z dnia 25 maja 2016 r.

Pozwem z dnia 8 października 2014 r. powód Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanej K. W. kwoty 270,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 14 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych 30,00 zł i zwrotu kosztów zastępstwa procesowego 60,00 zł.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwana w dniu 30 stycznia 2014 r. korzystała z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu, wobec czego powód zobowiązał pozwaną do zapłaty kwoty 270,40 zł, w tym kwoty 266,00 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz kwoty 4,40 zł tytułem należności przewozowej - w terminie 14 dni. Dalej podał, że pozwana należności nie uregulowała.

Ustanowiony dla pozwanej K. W. nieznaney z miejsca pobytu kurator procesowy pozostawił powództwo do uznania Sądu i wniósł o zasądzenie na jego rzecz wynagrodzenia za podjęte w sprawie czynności.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30 stycznia 2014 r. pozwana K. W. korzystała z usług przewozowych powoda Miasta S. W. – Zarządu (...) w W. – linii nr (...), strefa (...). Nie posiadała odpowiedniego dokumentu przewozu i podczas kontroli została na nią nałożona kara w postaci opłaty dodatkowej w kwocie 266,00 zł oraz obciążono ją kosztami z tytułu należności przewozowej w kwocie 4,40 zł. Należność miała uiścić w terminie 14 dni.

(dowód: wezwanie do zapłaty (k. 29-30)).

Pozwana należności nie uiściła.

(dowód: okoliczności niesporne).

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o dowód z dokumentu wezwania do zapłaty (k. 29-30), który uznał za wiarygodny wobec jego niekwestionowania.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo było uzasadnione.

Zgodnie z art. 774 k.c. przez umowę przewozu przewoźnik zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do przewiezienia za wynagrodzeniem osób lub rzeczy. Stosownie zaś do art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 915) w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty. Natomiast zgodnie z załącznikiem do uchwały nr (...) Rady Miasta S. W. z dnia 3 października 2013 r. zmieniającej uchwałę nr (...) Rady Miasta S. W. z dnia 13 marca 2008 r. w sprawie opłat za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.s. W., zmiany uchwały w sprawie ustalenia ulg za usługi przewozowe środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.s. W. oraz zmiany uchwały w sprawie regulaminu przewozu osób i bagażu środkami lokalnego transportu zbiorowego w m.s. W. (Dz. Urz. Woj. M.. z 2008 r., Nr 52, poz. 1849 z późn. zm.) obowiązującym od 1 stycznia 2014 r. wysokość opłaty dodatkowej za przejazd bez odpowiedniego dokumentu przewozu wynosi 38-krotność ceny biletu jednorazowego przesiadkowego normalnego w strefie 1 i 2, czyli 266,00 zł (38 x 7,00 zł), zaś opłata za bilet jednorazowy przesiadkowy normalny wyłącznie w 1 strefie - 4,40 zł.

W przedmiotowej sprawie pozwana zawarła z powodem w dniu 30 stycznia 2014 r. umowę przewozu wsiadając do środka transportu powoda. Za wykonaną na swoją rzecz usługę powinna zatem uiścić przewoźnikowi wynagrodzenie. Takiego wynagrodzenia jednak nie uiściła, bo nie posiadała skasowanego biletu. Zasadnie zatem została obciążona przez powoda opłatą dodatkową w kwocie 266,00 zł oraz należnością przewozową w kwocie 4,40 zł, łącznie 270,40 zł. Należność tę miała uiścić w terminie 14 dni tj. do dnia 13 lutego 2014 r., gdyż po jej wpływie powód miał prawo naliczać odsetki ustawowe.

Reasumując, Sąd uwzględnił zgłoszone roszczenie w zakresie należności pieniężnej z tytułu umowy przewozu zawartej w dniu 30 stycznia 2014 r. w łącznej kwocie 270,40 zł, orzekając jak w punkcie I wyroku, na podstawie wyżej cytowanych przepisów.

Sąd zasądził w punkcie I wyroku także, zgodnie z żądaniem powoda, odsetki za opóźnienie w spełnieniu świadczenia w wysokości ustawowej liczone od dnia następującego po dniu płatności wskazanym w wezwaniu do zapłaty tj. od 14 lutego 2014 r. do dnia zapłaty. Orzeciono po myśli art. 481 § 1 k.c.

Wysokość stawki wynagrodzenia dla kuratora procesowego Sąd określił biorąc pod uwagę nakład pracy i rodzaj sprawy na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 r., poz. 1476) w zw. z § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461) i § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) na kwotę 60,00 zł. Orzeczono o powyższym jak w punkcie II wyroku, na podstawie wyżej podanych przepisów.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 108 § 1 w zw. z art. 98 § 1 k.p.c. kierując się zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Powód zażądał zwrotu poniesionej kwoty 30,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu oraz kwoty 60,00 zł tytułem wynagrodzenia za czynności pełnomocnika (według stawki minimalnej określonej w § 6 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 490)), czyli łącznie 90,00 zł, które Sąd zasądził na jego rzecz od przegrywającej w całości pozwanej orzekając jak w punkcie III wyroku.